

Sygn. akt III RC 42/17

p1.a.zmienia i oddala powództwo

b.nie obciąża małol.kosztami procesu

c.uchyła p.4

p.2 nie obciąża małol.kosztami sądowymi

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2017 roku.

Sąd Rejonowy G.-D. III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący **SSR Miłosz Rusiecki**

Protokolant st. sekr. sąd. Barbara Krzeszewska

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2017 roku w Golubiu-D.

sprawy z powództwa :

małoletniego I. J. (1) działającego przez matkę E. I.

przeciwko **D. J.**

o podwyższenie alimentów

1. Podwyższa alimenty od pozwanego D. J. na rzecz małoletniego powoda I. J. (2) z kwoty po 500,- złotych miesięcznie, zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 12 października 2015 roku w sprawie IC 1212/15 do kwoty po 650,- (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 01 lipca 2017 roku, płatne z góry do dnia 15 - tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności każdej z rat do rąk matki małoletniego powoda E. I.
2. W pozostałej części powództwo oddala.
3. Nie obciąża pozwanego D. J. kosztami postępowania.
4. Wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

III RC 42/17

UZASADNIENIE

Małoletni I. J. (2) działający przez matkę E. J. wystąpił przeciwko swojemu ojcu D. J. z pozwem o podwyższenie alimentów z kwoty po 500,- zł miesięcznie do kwoty po 800,- zł miesięcznie. Uzasadnienie pozwu wskazało na wzrost kosztów utrzymania małoletniego powoda, wynikający przede wszystkim z uczestnictwa chłopca w zajęciach sportowych, konieczności stosowania specjalnej diety oraz wejścia w wiek dorastania, co powodować ma konieczność częstszej wymiany odzieży i obuwia.

Pozwany początkowo wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu zakwestionował istotny wzrost potrzeb syna, wskazał też na swój udział w kosztach utrzymania chłopca w zakresie przewyższającym wysokość ustalonych alimentów.

Na rozprawie w dniu 29 czerwca 2017 r. doszło do istotnego zbliżenia stanowisk stron. Matka małoletniego powoda ograniczyła roszczenie do kwoty 650,- złotych miesięcznie, zaś pozwany uznał powództwo do kwoty po 600,- złotych miesięcznie. Niestety, kiedy sędzia przewodniczący zarządził przerwę celem umożliwienia rodzicom chłopca ostatecznego uzgodnienia stanowisk, opuścili oni Sąd i nie stawili się już na żaden kolejnych terminów. W tej sytuacji Sąd uznał powyższe propozycje za ostateczne stanowiska stron w niniejszej sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Rodzice małoletniego I. byli małżeństwem, Wyrokiem z dnia 12 października 2015 roku Sąd Okręgowy w Toruniu w sprawie o sygnaturze IC 1212/15 rozwiązał małżeństwo rodziców małoletniego powoda, powierzając wykonywanie władzy rodzicielskiej obojgu rodzicom oraz ustalając miejsce zamieszkania chłopca przy matce. Obowiązkiem ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania dziecka Sąd obciążył obydwie strony i zasądził alimenty od ojca na rzecz syna w kwocie po 500,- złotych miesięcznie.

W czasie rozstrzygania sprawy o rozwód matka małoletniego powoda była zatrudniona jako pracownik biurowy w firmie ubezpieczeniowej (...), zarabiając średnio około 940,- złotych miesięcznie. Nie miała innych dochodów. Małoletni I. był jedyną osobą na jej utrzymaniu.

Pozwany był zatrudniony w Niemczech (brak szczegółowych danych odnośnie charakteru pracy), osiągając przeciętny dochód w granicach 1.325,- euro miesięcznie. Miał na utrzymaniu tylko syna z małżeństwa.

(dowód – akta IC 1212/15 Sądu Okręgowego w Toruniu).

Małoletni **I. J. (2)** urodzony (...) jest uczniem szkoły podstawowej, po wakacjach będzie się uczyć w klasie szóstej. Jego stan zdrowia jest dobry, a rozwój odpowiada normie wiekowej. Uczęszcza na treningi piłki nożnej za opłatą w wysokości 30,- złotych miesięcznie. Wymaga częstszego zakupu koszulek sportowych, bo te niszczą się przeciętnie po dwóch miesiącach treningów.

Jego matka **E. J.** (wiek 30 lat, z zawodu magister stosunków międzynarodowych, zamieszkała w G.-D.) jest zatrudniona jako pracownik biurowy w Agencji (...) w G.-D. za wynagrodzeniem netto około 1.500,- złotych miesięcznie. Nie ma innych dochodów ani większego majątku. Ze swoją matką jest współwłaścicielką samochodu osobowego. Otrzymuje na siebie zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153,- złotych miesięcznie. Na syna otrzymuje świadczenie 500 plus, nie otrzymuje zasiłku rodzinnego. Po rozwodzie nie założyła drugiej rodziny, nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Mieszka samodzielnie z synem w wynajętym trzypokojowym mieszkaniu w bloku. Czynsz wynosi około 500,- złotych miesięcznie (włącznie z opłatą za wodę i kanalizację), opłata za energię około 100,- złotych co dwa miesiące. Gaz z butli starczy im na około 2 - 3 miesiące. Nie jest obciążona poważniejszymi zadłużeniami.

(dowód: - zeznania matki małoletniego powoda na k. 54 akt

- zaświadczenie o dochodach na karcie 52 akt)

Pozwany **D. J.** (wiek 35 lat, bez zawodu, wykształcenie średnie, zam. w O. G.) od stycznia 2017 r. nie ma stałego zatrudnienia. Jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Wcześniej pracował przez cztery miesiące w firmie budowlanej, umowa wygasła wraz z końcem sezonu prac budowlanych. Obecnie pracuje dorywczo, głównie przy wymagających mniejszego wysiłku pracach porządkowych u gospodarzy. Ograniczenia w możliwości podejmowania pracy mają być spowodowane kontuzją barku nabytą podczas pracy w Niemczech. Zarabia przeciętnie od 900,- do 1.100,- złotych miesięcznie. Nie posiada innych źródeł dochodu ani znaczącego majątku. Nie założył drugiej rodziny, na utrzymaniu ma tylko małoletniego powoda. Mieszka aktualnie ze swoją siostrą w należącym do

matki domku jednorodzinny (cztery pokoje z łazienką). Tytułem udziału w kosztach utrzymania mieszkania oddaje matce 300,- złotych miesięcznie. Nie spłaca większych zadłużeń.

(dowód - zeznania pozwanego na karcie 54 akt,

- zaświadczenia na kartach 49 do 51 akt)

Ustalenia Sądu znajdują swoje źródło przede wszystkim w zeznaniach stron, które choć wymagają ostrożnej i krytycznej oceny, co do zasady nie budzą wątpliwości, co do ich zgodności z rzeczywistym stanem faktycznym. Niewielkim uzupełnieniem tych zeznań są przedłożone zaświadczenia. Znaczna ilość nieopisanych faktur, rachunków i paragonów przedstawiona w formie niewiarygodnych kopii, nie ma waloru dokumentu.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą prawną powództwa w niniejszej sprawie jest art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej – Krio). Przepis ten zezwala na zmianę wysokości świadczenia alimentacyjnego w razie zmiany stosunków w porównaniu ze stanem istniejącym w chwili wydania poprzedniego orzeczenia. Oceniając te stosunki Sąd bierze pod uwagę te przesłanki, które zgodnie z treścią art. 135 § 1 Krio decydują o wysokości alimentów, a mianowicie zakres usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej (tutaj – małoletniego I.) oraz zarobkowe i majątkowe możliwości osoby zobowiązanej (tj. pozwanego ojca).

Ocena Sądu opiera się na porównaniu istniejącego aktualnie stanu ze stanem istniejącym w momencie rozpoznania poprzedniej sprawy. Zmiany, których zaistnienie jest warunkiem uwzględnienia powództwa opartego o art. 138 krio, muszą mieć charakter istotny, nie mogą wynikać wyłącznie z czysto inflacyjnego wzrostu kosztów utrzymania. Należy także podkreślić, że udowodnienie tych zmian nie wymaga szczegółowego przedstawienia różnic kwotowych w ówczesnych i obecnych kosztach utrzymania dziecka i nie wymaga zgromadzenia dokumentacji o charakterze księgowym.

Okres około półtora roku dzielący obydwie sprawy wpłynął w pewnym stopniu na zwiększenie potrzeb małoletniego powoda, już to z uwagi na wejście w wiek dorastania, już to z uwagi na czynne uprawianie sportu. Ten etap w życiu dziecka wymaga częstszych zmian odzieży i obuwia, dostosowanych do zmieniającego się wzrostu chłopca.

Z kolei ocena zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, o których mówi art. 135 krio, musi uwzględniać jego kwalifikacje, wiek, stan zdrowia, wreszcie realia społeczno-gospodarcze, które wpływają na jego sytuację życiową. Brak jest szczegółowych informacji odnośnie przyczyn rezygnacji ojca chłopca z pracy za granicą, pozwany wspominał jedynie o przebytej kontuzji. Nie wydaje się jednak, aby można było w przypadku pozwanego mówić o zawinionym dopuszczeniu do obniżenia dochodów w rozumieniu art. 136 Krio.

Podkreślenia wymaga natomiast rozsądna postawa ojca, który wycofał się z pierwotnego stanowiska wnioskującego o całkowite oddalenie powództwa i zaproponował kwotę bardzo zbliżoną do ograniczonej propozycji matki dziecka. Sądowi nie są znane przyczyny, które nie doprowadziły do ostatecznej ugody stron, a w zamian skłoniły rodziców do opuszczenia Sądu. Sąd nie jest w takiej sytuacji związany ściśle tymi stanowiskami, jednak w tym konkretnym przypadku mógł przyjąć te stanowiska, jako podstawę rozważań.

Biorąc pod uwagę sytuację materialną pozwanego ojca z jednej strony i zakres rosnących potrzeb jego syna z drugiej, Sąd przyjął, iż możliwa do poniesienia przez zobowiązanego kwota alimentów winna wynosić 650,- złotych miesięcznie. Mając to na uwadze Sąd na podstawie powołanych wcześniej przepisów krio podwyższył alimenty na rzecz małoletniego I. J. (2) do wskazanej wyżej wysokości począwszy od rozpoczęcia dnia 01 lipca 2017 r., oddalając powództwo w pozostałej części.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc, natomiast o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności w oparciu o przepis art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

ZARZĄDZENIE

- 1) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu,
- 2) przedłożyć z apelacją lub po 14 dniach od doręczenia.